

[Niels Helveg Petersen.]

munerne såvel som for staten jo vokser ved overgang til beskatning af løbende indkomster, hvilket for kommunerne vil betyde, at kommunerne kan nedsætte deres skatteprocent og holde uændret provenu ved overgang til kildeskat.

Jeg vil gerne her pege på bemærkningen i fremsættelsen om, at indenrigsministeren vil fremsætte forslag om en kommunal grundskyldpromille på mindst 10 i tilfælde, hvor $66\frac{2}{3}$ pct.-reglen viser sig at få praktisk betydning. Denne regel har til hensigt at forhindre, at kommuner ved at holde helt lave grundskyldpromiller kan sikre, at de går igennem loftet og derved får en bedre stilling. I de, antager jeg, få kommuner, hvor dette skatteloft får betydning direkte og praktisk, kan dette skatteloft efter min opfattelse ses som en håndsrekning til disse kommuner, som en bedre chance for disse kommuner til at fastholde de store skatteydere, hvilket ikke er uden betydning for kommunens mindre skatteydere.

Videre vil jeg fremhæve, at denne regel kan blive et vigtigt incitament, et yderligere incitament, til en sådan grad af udligning mellem fattige og rige kommuner, at loftet intetsteds gennembrydes. Det må for så vidt være det principielle udgangspunkt, at beskatningsforskellene ikke bør være så store, at loftet ofte kan gennembrydes; tværtimod må udgangspunktet efter radikal opfattelse være at tilstræbe en sådan lighed imellem kommunernes beskatning, at loftet ikke gennembrydes.

Jeg skylder at føje til i omtalen af dette skatteloft, at det er en radikal forudsætning for tilslutningen til disse regler, at de kan tages op til revision i forbindelse med den påtænkte indførelse af en amtskommunal indkomstskat i 1972. På dette tidspunkt er der også en anden begrundelse for at se på reglens virkninger, nemlig den, at til den tid vil der være mulighed for at se, hvorledes byrdefordelingsreformen i praksis kommer til at fungere.

De ændrede regler for formuebeskatningen skal jeg kun give tilslutning til. Bundgrænsen for formueskat hæves fra 200.000 kr. til 300.000 kr., og beskatningspromillerne ændres fra de nuværende 3 satser til én sats. Provenuet af formuebeskatningen anslås at ville blive det samme som hidtil, og det kan

jeg give tilslutning til. Vi har intet ønske om, at formuebeskatningen på grund af den 14. almindelige vurdering skulle give et større provenu til staten end tidligere.

Jeg skal ikke komme meget ind på den såkaldte 70 pct.s regel. Den er jo en erstatning for den gamle 80 pct.s regel, som man havde under skattefradragsreglen. Skal man endelig svinge sig op til forargelse over den regel, så tror jeg nok, at forargelsen måtte være så meget des større over den tidligere 80 pct.s regel, som var gældende, da vi havde skattefradragsreglen.

Hr. Grünbaum var inde på en række spørgsmål, som jeg forstod han ønskede nærmere gennemdrøftet under udvalgsbehandlingen, om proportional-skattetrækket, om personfradragene — der var også tanker i forbindelse med skatteloffer — og om dødsbøbeskatningen. Jeg kan fra radikal side sige, at vi er meget indstillet på at forhandle disse ting i udvalget og håber — som andre ordførere har været inde på det — at det kan lykkes at finde grundlag for, at man kan komme til at tale sammen i udvalget om denne vigtige lovgivning.

Ømann: Meningen med kildeskatten var jo i sin tid, at den skulle blive et gode for befolkningen, ikke blot fordi det ville blive en lettelse at blive færdig med skattekravet med det samme, men også fordi det skulle blive muligt at komme til at arbejde med langt lavere skatteprocenter, netop fordi man sprang frem på et nutidigt beskatningsgrundlag. Se, det bekvemme for befolkningen, dette, at man bliver skattekravet kvit med det samme, det har man jo delvis forladt. Selvangivelsen er opretholdt eller genindført, den er gjort til en ret. Den forenkling, som skulle have været fundamentet for hele ordningen, har man ikke gjort noget videre ved, og det må da også frygtes, at ordningen bliver ret besværlig at gennemføre, ikke blot i indkøringsperioden, men i det hele taget, fordi det system, som ordningen skal arbejde på, ikke er saneret i tilstrækkelig grad.

Men værre er det vel, at befolkningen også må skyde en hvid pind efter nedsættelsen af skatteprocenterne. Der er i forslaget nævnt nogle beregningseksempler, som går ud fra en udskrivning på henholdsvis 95 pct. og 100 pct. af grundbeløbsskalaen. Jeg ved